

uberørt af Forandringen, forekommer det mig ogsaa urigtigt at foretage saadanne Forandringer for Kjøbenhavns Vedkommende, som vilde ramme nogle Eierne og derved maaste komme nogle enkelte andre tilgode. Det er saameget mere betænkeligt at røre ved denne Stat for Kjøbenhavns Vedkommende, som ifølge Lovgivningen en stor Deel af de communale Skatter lignes efter den samme Maalestok som Bygningsafgiften, saa at alle de uheldige Følger, der maatte fremkomme af Forandringer i Bygningsafgiften, i en endnu høiere Grad ville ramme Eierne i Kjøbenhavn end paa andre Steder, fordi der her svares saa store Skatter efter den samme Maalestok. Saaledes udgjorde i 1865 Bygningsafgiften i Kjøbenhavn 285,436 Rd. 69 $\frac{1}{2}$, men efter den samme Maalestok blev der i Kjøbenhavn opkrævet i communale Skatter 459,726 Rd. 64 $\frac{1}{2}$; altsaa blev Bygningsafgiften ikke blot fordoblet, men der blev endog opkrævet 170,000 Rd. mere. Det vil altsaa indsees, at den Maade, hvorpaa denne Stat opkræves, er af overordentlig Vigtighed for Kjøbenhavn. Med Hensyn til de Forandringer, der ere foreslaaede for Kjøbenhavn, har Tiden været for kort til, at jeg tilstrækkelig har kunnet underrette mig om alle de Følger, de vilde kunne have paa Forholdene, men saameget er dog vist, at man, som det forekommer mig, ikke i dette Lovforslag med den Omhyggelighed, som man kunde have ventet, har gjenne-gaaet de foreliggende vanskelige Spørgsmaal og forsøgt at løse dem. Deels har man ladet dem ligge, og deels har man skabt nye Vanskeligheder, som vilde gjøre Skattens Opkrævning og Controlering i Kjøbenhavn overordentlig besværlige. Hvad Besætningen paa Landet angaaer, da vil der jo være Andre, som ere nærmere kaldede end jeg til at udtale sig derom, men jeg skal dog nævne et Par Momenter derved, som forekomme mig særdeles uheldige. En væsentlig Deel af Besætningen er knyttet til Næringsdriften, idet nemlig de Eiendomme, der benyttes af Personer, som have særegne Næringsadkomster, skulle bestattes anderledes end andre

Bygninger paa Landet. Det forekommer mig nu, at dette er en uheldig Betingelse at knytte den høiere Afgift til. Seer man hen til, hvorledes Næringsforholdene ere ordnede paa Landet, saa finder man, at der hvert femte Aar gives en ny Vedtægt for bunden Næring. Hvad den sidste Vedtægt for bunden Næring angaaer, da har den efter min Formening en Feil, som ligemeget rammer Kjøbenhavn, Kjøbstad og Land, idet man af Frygt for Vilkaarlighed har ladet være at bruge almindelige Udtryk, der ogsaa kunde omfatte tilkommende Virksomheder i Næringsdriften, hvorfra Følgen er, at der kan reise sig ikke ubetydelige Næringsdrifter paa Landet, som ikke ville kunne komme ind under Besætningen, idetmindste ikke i 5 Aar, og som man senere vil have ondt ved at bringe ind derunder, da de have faaet deres Tilværelse under en lempeligere Besætning. Det forekommer mig ogsaa, at man med Hensyn til Næringsforholdene maa vente i en ikke fjern Fremtid at gaae den Tid imøde, da man indfører fuldstændig Næringsfrihed; thi for den, som lægger Mærke til disse Forhold, hvad jeg saa hyppigt har Anledning til, vil det vise sig, at det nuværende System ikke er andet end et Besætningsystem, der bringer en vis ikke stor Sum ind i Communerne's Kasser, og dette er det Hele, der begrunder Adskillelsen mellem Næringsklasserne. Man maatte derfor langt hellere opgive denne forholdsvis ubetydelige Indtægt for Communerne og give fuldstændig Næringsfrihed, men det er da uheldigt at knytte en saa vigtig Lov som denne til Noget, der er af saa forbigaaende Natur, som efter min Mening Ordningen af Næringsvæsenet er. — Fremdeles anseer jeg det ikke for heldigt, at Gjen-nemførelsen af denne Lov er lagt i Sogneforstanderskabernes Hænder, ikke fordi jeg har nogen Mistro til deres Retfærdighed, men efter Alt, hvad jeg har hørt, er Anvendelsen af Reglerne for denne Afgift saa overordentlig vanskelig, at man maa tvivle om, at dette vil kunne blive udført med tilbørlig Indsigt af Communalbestyrelserne paa Landet.